

har det ærede Medlem overhørt, at jeg slet ikke har opfundet denne Valgmaade, som her er foreslaaet; kan det ærede Medlem ikke forstaa den, er jeg overbevist om, at han ikke har gjort sig den Uleilighed at sætte sig ind i Sagen. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem har ikke set efter de Sidetal, som jeg har citeret i Bemærkningerne i Slutningen af Lovforslaget; havde det ærede Medlem gennemlæst det, havde han ganske vist faaet et andet Syn paa Sagen. Naar det udtrykkelig er bestemt, at der kun skal være to Partier, er det slet for at imødefomme en Indvending fra Modstandere af Forholdstalsvalgmaaden, at ved den bliver Partierne udsnuldrede, „l'émiettement des parties“ som det kaldes, Partiernes Hensmuldning, saaledes at der intet fast Flertal kan danne sig. Denne Indvending fra Modstandernes Side erkjender jeg for berettiget. Der bør i enhver Lovgivende Forsamling være et fast Flertal, som Regjeringen kan slutte sig til; naar en saadan Forsamling opløser sig i lutter Mindretal, er det ikke muligt at føre det Mindste igjennem. Netop for at øve en samlet Indflydelse har jeg baaede her og i et Forslag til Forretningsordenen, som vi komme til om et Par Dage, foreslaaet, at man skulde være tvungen til at indordne sig i to Partier, men indenfor disse Partier have den største Frihed til at ordne sig i Grupper. Det er et politisk Spørgsmaal, der kræves da ikke nogen Opstilling af Kandidatlister ved Valgene, det er imødefommende i den Henseende. Men jeg har ikke det Mindste imod, hvis man hellere vil gaa den anden Vej, saa kan der ogsaa indrømmes flere Partier. Men det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch) gik ud fra en Forudsætning, som er mod Virkeligheden, nemlig at der kunde være flere Partier. Det kan der aldeles ikke være efter dette Lovforslag, i saa Fald maa det omordnes. Disse Partimøder, mente han, maatte kræve en særlig Lovgivning, og han kom med mange Bemærkninger, som kunne se meget morsomme ud, det vil sige, naar man ser bort fra Virkeligheden. Det her Foreslaaede kan praktisk foregaa, det foregaaer hver eneste Gang der er Landssthingsvalg, saa møde jo Valgmændene sammen forud og opstille hver sin Kandidat ved Udfyltningsvalget. Jeg har i den Henseende ikke foreslaaet Andet end, hvad der foregaaer hver Gang, vi have nyt Landssthingsvalg. Det ærede Medlem forudsatte blandt andre morsomme Ting, at de Allesammen gav blank op, og mente, at dette blandt Andet skulde være knusende for dette Lovforslag.

Men det knuser jo et hvilket som helst Lovforslag om Valg; man kan jo altid forudsætte, at der Ingen er, der stemmer, men at Alle gaa blank op. Ja, stort bedre være ikke de fleste af de Indvendinger, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds kom med. Derimod var der der en Indvending, som synes at have nogen Bøgt, men som jeg godt kjendte i Forveien, nemlig at Partierne jo kunne forandre sig i Løbet af 8 Aar. Jeg har sagt: Regjeringens Modstandere og Regjeringens Medhjælpere, fordi jeg forudsætter, at der altid maa være en Regjering, og fordi man kan kræve af hver politisk Person, at han skal være klar over, om han i de store vigtige parlamentariske Spørgsmaal vil støtte eller modarbejde Regjeringen. Jeg tror derfor, at der altid kan deles paa den Maade, og se vi tilbage paa vort politiske Liv lige fra 1848 indtil 1888; altsaa gennem 40 Aar, saa har der ikke været en eneste Gang, uden at man har kunnet sige om dem, der attraaede Valg, at de enten hørte nærmest til Regjeringens Medhjælpere eller dens Modstandere, saaledes at Lovforslaget i den Henseende ikke vilde have beredt nogen Vanfælighed. Derimod vil jeg indrømme den ærede Indenrigsminister, hvad jeg iøvrigt aldeles ikke har overset, at man kan gaa en anden Vej end den her foreslaaede og opnaa det Samme, nemlig at indføre Suppleantvalg ved Valg af Landssthingsmænd, altsaa ved de almindelige Valg. Vel kan man sige: Suppleanterne kunne slippe op, og saa maa man dog forestage nye Udfyltningsvalg. Suppleanterne kunne ogsaa undslå sig ved at modtage Valg, saaledes at det kunde være godt at have Udfyltningsvalget i Reserve. Men jeg indrømmer, at den anden Løsning er bedre, men den er mere radikal, og det er Grunden til, at jeg ikke har turdet foreslaa den strax. Jeg har derfor troet, at dette kunde være et passende Overgangsforslag, som vilde føre til det Andet, saaledes at man ved en Revision af Valgloven kunde bestemme, at Landssthingsmændene alle skulde vælges paa den Maade, jeg her har foreslaaet, og at Fordelingen skulde foregaa saaledes, som det staar her i Bemærkningerne. Med Hensyn til Fordelingen glemte jeg en Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds. Han beklagede den ærede Indenrigsminister, der nærmere skulde give trykt Veiledning til Brug ved Valgene. Men han har overset, at der kun er Tale om Fordelingsmaaden, og den antager jeg, at der er en saaa almindelig Enighed om blandt Alle, der forstaa sig paa det, at der kun kan være Tale om